

Aranya de Sostre

A la biga que fa tres
del sostre del dormitori
una aranya fa el dinar
sense gaire rebombori.

Per segon ha aconseguit
una mosca vironera
que venia de sucar
del femer d'aquí al darrere.

Si no para de menjar
aquest munt de proteïnes,
el metge la posarà
a règim de mandarines!

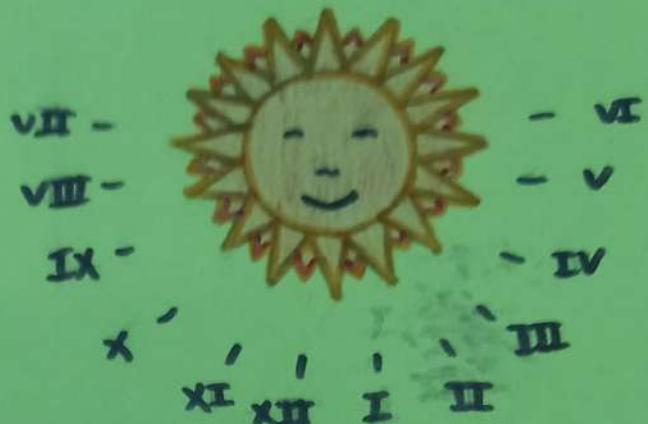
I per postres vol tastar
l'ala d'una papallona
que a la nit l'ha despertat
amb uns crits com de persona.

EL RELLOTGE DE SOL

Amb bloc de pedra i esfera,
Rellotge de sol parla.
A la pèrxa del rellotge,
Un gall ros hi sol cantar.

— Sóc el rellotge de sol,
I pel mes de juny hi ha un boix,
Cobert el cap de carbassa,
Que un entrevira quan plou.
Si als oros dels jocs de cartes
Parem tir que el sol hi ha,
També et dono el nom d'aquell
Al seu rei pot aplicar.

La lluna tota embrancada
Rellotge de sol parla.
Ningú, aquest camp dels rellotges,
En el món no pot negar.

La muntanya fa carell,
Molta boira al cel hi ha.
Crec que el rellotge de sol
Treballs haurà de passar.

Fer giravoltar el paraigua
Mai cap bé no pot portar.
Maritunga orinupa,
Maritunga xuripa.

— Juan Brossa

L'HOME LLOP

Sóc l'home mort

Sóc l'home sort

Sóc l'home nou

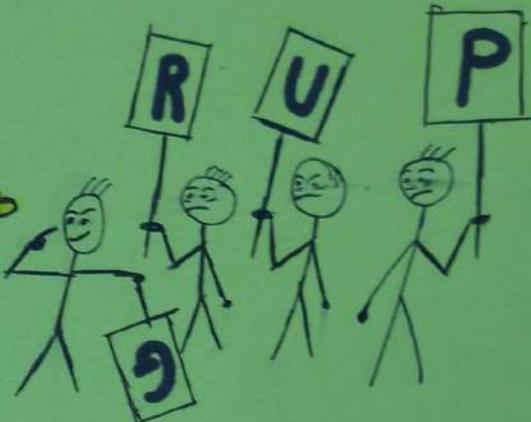
Sóc l'home gros

Sóc una dona

Sóc una nena

Sóc un vedell

Una cullera

Sóc l'home bo

Sóc l'home gol

Sóc l'home d'or

Sóc l'home sol

Sóc una pua

Sóc una rata

Sóc un ou dur

La palangana

Sóc l'home jo

Sóc l'home això

Sóc l'home allò

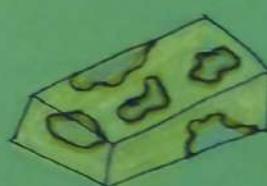
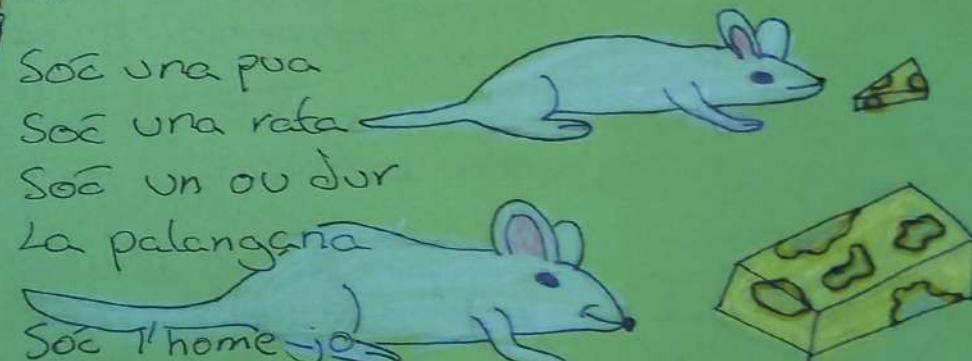
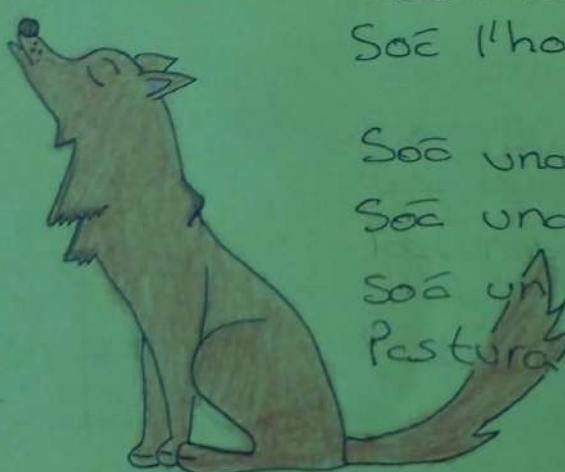
Sóc l'home i prou

Sóc una gira

Sóc una trampa

Sóc un sorat

Pastura

DE BATECS A COR OBERT

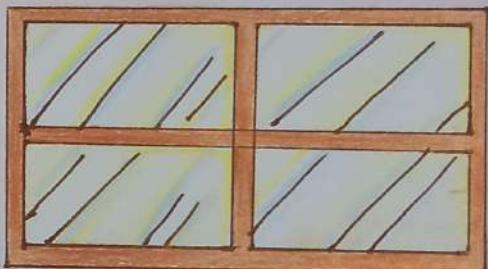
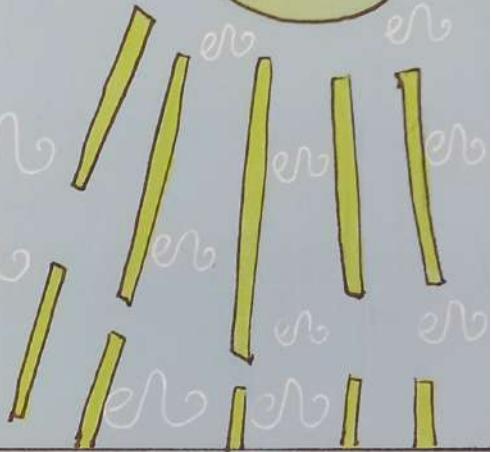
Se t'ha exhaurit el temps de les baranques
que han macerat de nit amb llum de lluna,
et cal la pao callada a les estances
curulles de records, la pell tan bruna.

Retornes a ciutat amb la certesa
d'haver mig acomplert cada propàsit,
i enganxar soledats per la malera,
el fang humit i pulvra que fa el pasit.

L'estiu que han destil·lat xarops de menta.
T'agalles al setembre com si fos
l'alè frescal que ens cal per sobreviure.

obé el plugim que el cap de nivell lliura.
Ets gelble i també raps com es lamenta
el temps que fuig per entre nits i pars.

Mireia Lleó i Bertran

LES GAVINES

Vivim de tristes deixalles
i de pesca de peixets;

Podem per la llum i en colles
engilar-nos com coets

Aix que s'irguen per la terra
des d'amunt els dems conhortj
Viatgers en adonant-se'n
dijean:- Vaja, som a port-

Gent de testes acotades,
presoneres del costum:
que l'ànima se us enlairi
per les vies de la llum.

Josép Carner

EL CAMELL

Que si plou, que si no plou
el camell no passa pena;
ni el sol, ni l'aigua, ni res,
ell tot s'ho tira a l'esquena.

Que si el camí dura cent dies
per la sorra i seca,
sense albirar la palmera
que és de l'aigua la senyal.

Amostrant els poms de dàtils
sota aquell airoso plomall
i que engotusa satisferà
el seu cap despenitit.

El camell fa la petjada
sense angúixa de cap mena
l'aigua ni el sol li fan pes
ell tot s'ho tira a l'esquena.

LES GAVINES

Vivim de tristes deixalles
i de pesca de peixets;
petoleu per la seuna i en cores
espilar-nos com coets.

Ales que s'inguer per la terra
des d'amunt es deu com hont;
viatgers en ademant -Se'm
dieu: - Vaja, com al port -.

Gent de testes acotades,
presoneres del costell:
que l'ànima se us eneiri
per les vies de la seuna.

LES MANS

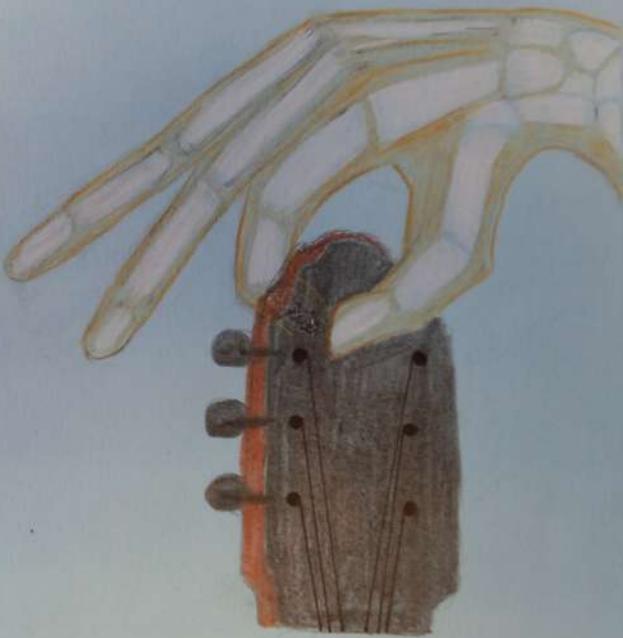
essent així com són
les mans
tan vastes i complicades
tan plenes de carpis i metacarpis
i dits

essent els dits tan llargs
i extensos
tan plens de falanges i falangetes
-ines, ràtules i articulacions
tan plens de músculs
minúsculs
ungles, nervis i tendons

i essent la guitarra com és
tan plena de cordes
punts i clavilles
trastors, secrets i subdivisions

com podria mai arribar a tocar-la
sense cometre equivocacions?

Pau Riba

JOC D'ESCACS

De vegades els himnes
són per aquells que estan
sota terra.

Aquí, nosaltres
vivim encara en el sinistre
destí dels homes.

I mirem com juguen
a escacs.

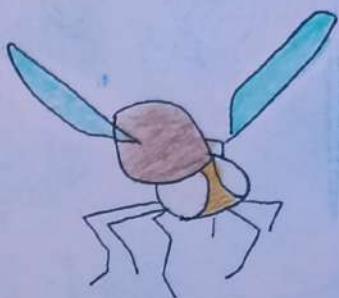
Avancen els peons
per molts que en caiguin. Salten
com el cavall i, ràpida,
obligen com l'algil.

Sacrifiquen la dama i, ja quasi
perduts, enroquen.

Que el rei aguanta gort
— però segur
que amb tots els atributs, ceptre i
corona, acabarà caient.

Aranya de sostre

A la botiga que fa tres-
del sostre del dormitori:
una aranya fa el dinar
sense gaire rebombori.

Per primer plat ha casat
un mosquit dels de trompeta
que porta el dipòsit ple
de sang fresca de poeta.

Per segon ha aconseguit
una mosca vironera
que venia de sucar
del gemer d'aquí al darrere.

I per postres vol tastar
l'ala d'una papallona
que a la nit l'ha despertat
amb uns crits com de persona.

Sí, no para de menjar
aquej mont de proteïnes,
el mestge la posaria
a régime de mandarines!

ARANYA

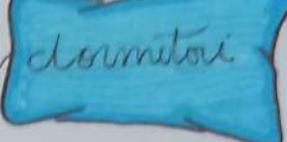

SOSTRE

A la lluna que fa tres

del sostre del dormitori

una aranya fa el dinar
sense gaire rebombari.

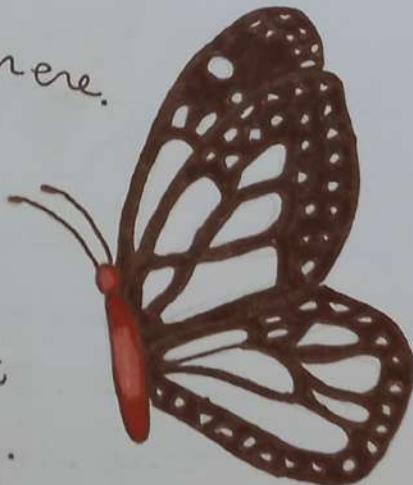
Per primer plat ha casat
un mosquit dels de trompeta
que porta el depòsit ple
de sang fresca de poeta.

Per segon ha aconseguit
una morra vironera
que venia de sucar
del fener d'aquí al darrere.

I per postres vol tastar
l'ala d'una papallona
que a la nit l'ha despertat
amb uns crits com de persona.

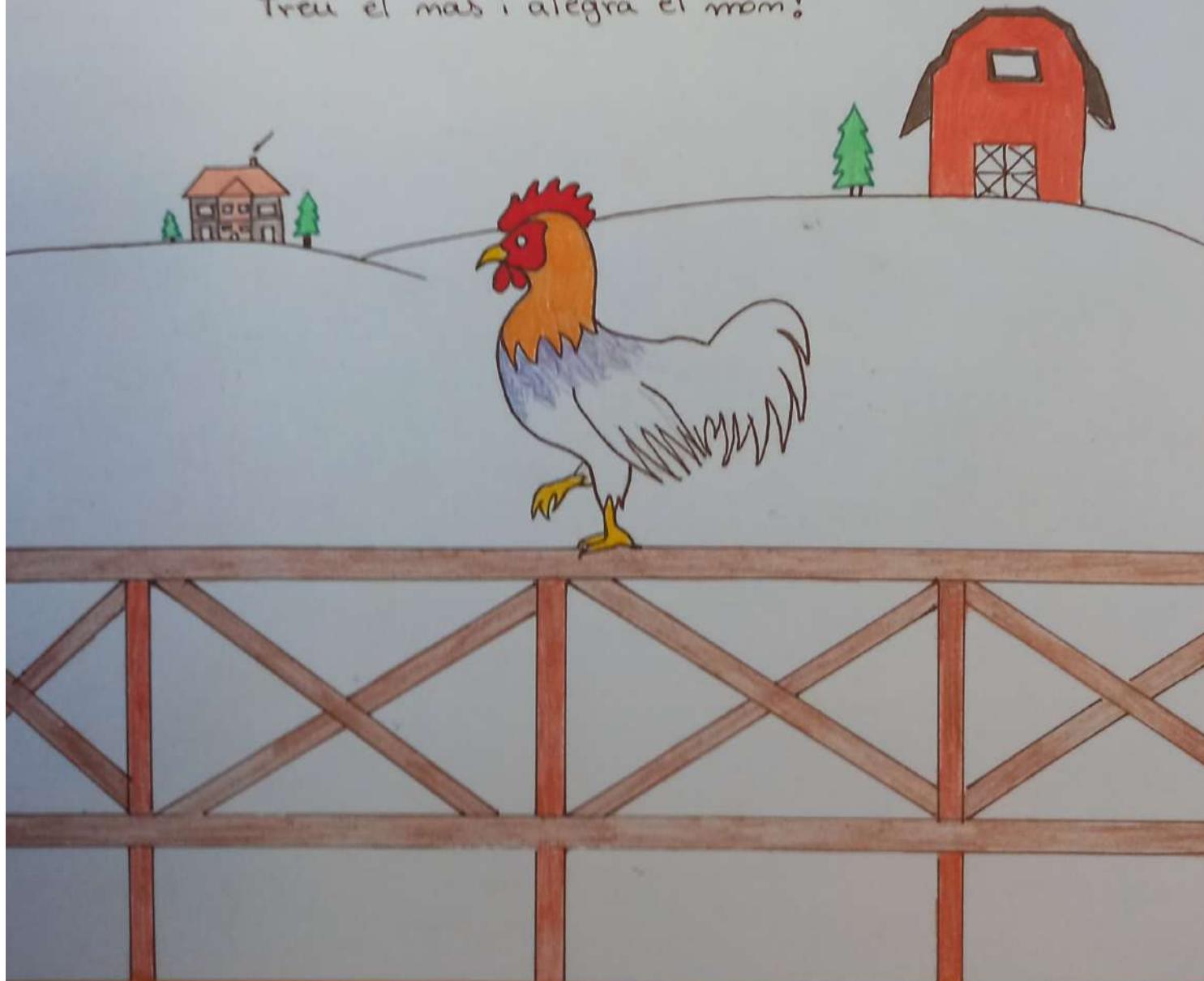
Si no pua de menjar
aquest munt de proteïnes,
el metge la posaria
a règim de mandarines!

Miquel Desclot

EL GALL

- M'he guanyat cada lloanya
cada crít el'almiració!
Soc el símbol de França!
I al corral, quan ve pitanca,
jo l'estremo, gall que só.
Ja qui em guixa ho endevina:
em pertoca demanar.
El meu vec mo és de foguima
mi soporta cap gallina
l'esporneig del meu mirar.
I si el sol, per la galvana
que sa jasa li encomana,
veu la boira i no la som,
- Què fas? - crido - ta tambana!
Treu el mas i alegra el mórm!

AVUI LES FADES I LES BRUIXES S'ESTIMEN

Avui, sabeu? les fades i les bruixes s'estimen.

Han canviat entre elles escorregues i varates

i amb curull de nit i tarot de poetes

endeuinen l'enlla, on les ombres s'animen.

És que han begut de l'aigua de la Font dels Lleüts

i han parlat amb la terra, baixet, arran d'orella.

Han ofert al no-res goc de cera d'abella

i han auiat libellules per deslligar-ne el trag.

Davallen a la plaga en revessa processió,

com la serp cargoada entorn de la pomera

i enceten una dansa, de punta i de taló.

Jo, que aguaito de lluny la roda fetillera,

estalaiida veig que vénen cap a mi

i em criden perquè hi entri. Ull presa, els dic que ni.

Maria-Mercè Margall

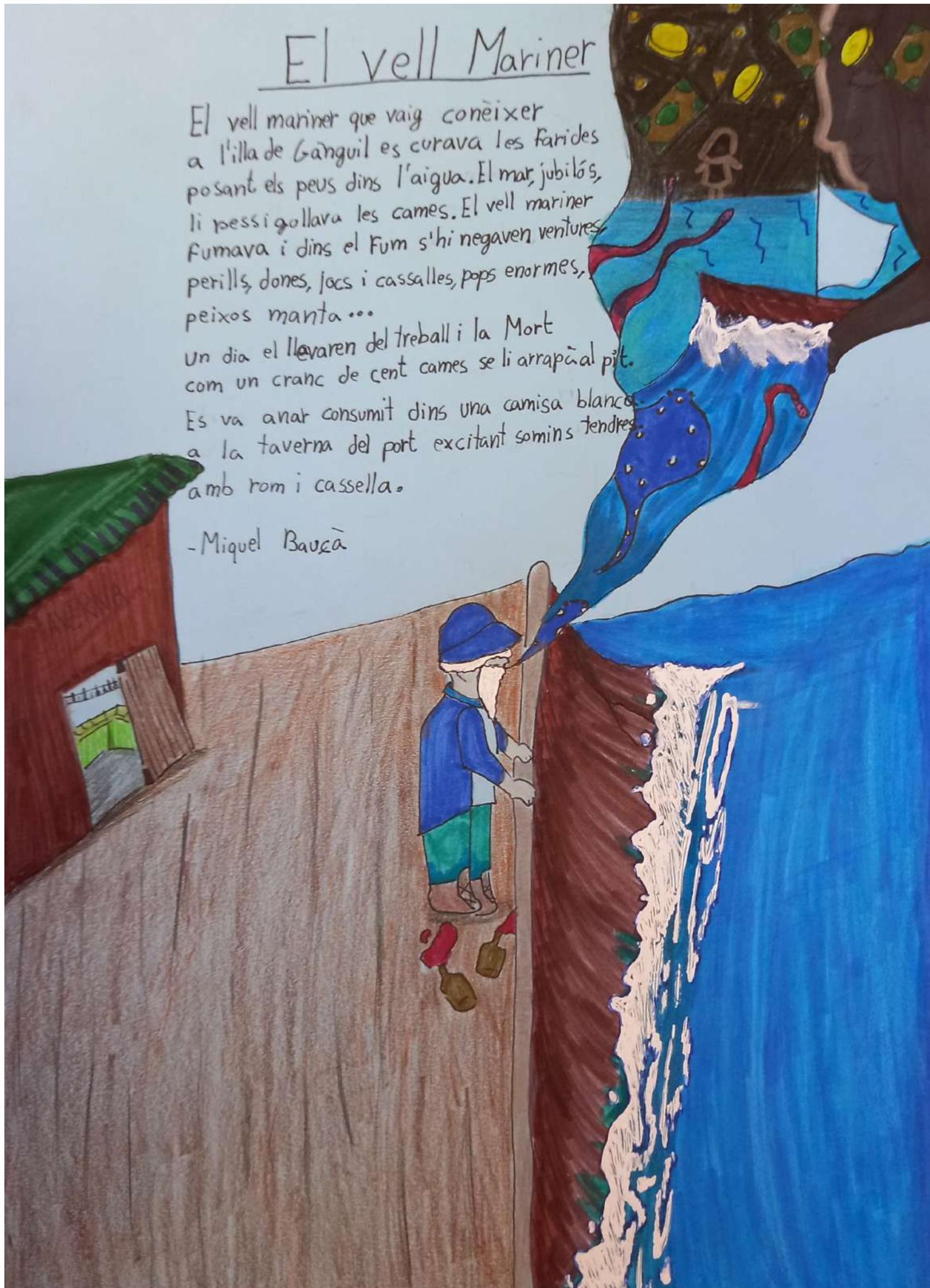
El vell Mariner

El vell mariner que vaig conèixer
a l'illa de Gànguil es curava les farides
posant els peus dins l'aigua. El mar, jubilós,
li pessigollava les cames. El vell mariner
fumava i dins el Fum s'hi negaven ventures
perills, dones, jocs i cassalles, pops enormes,
peixos manta...

Un dia el llevaren del treball i la Mort
com un cranc de cent cames se li arrapà al pit.

Es va anar consumit dins una camisa blanca
a la taverna del port excitant somins tendres
amb rom i cassella.

- Miquel Baucà

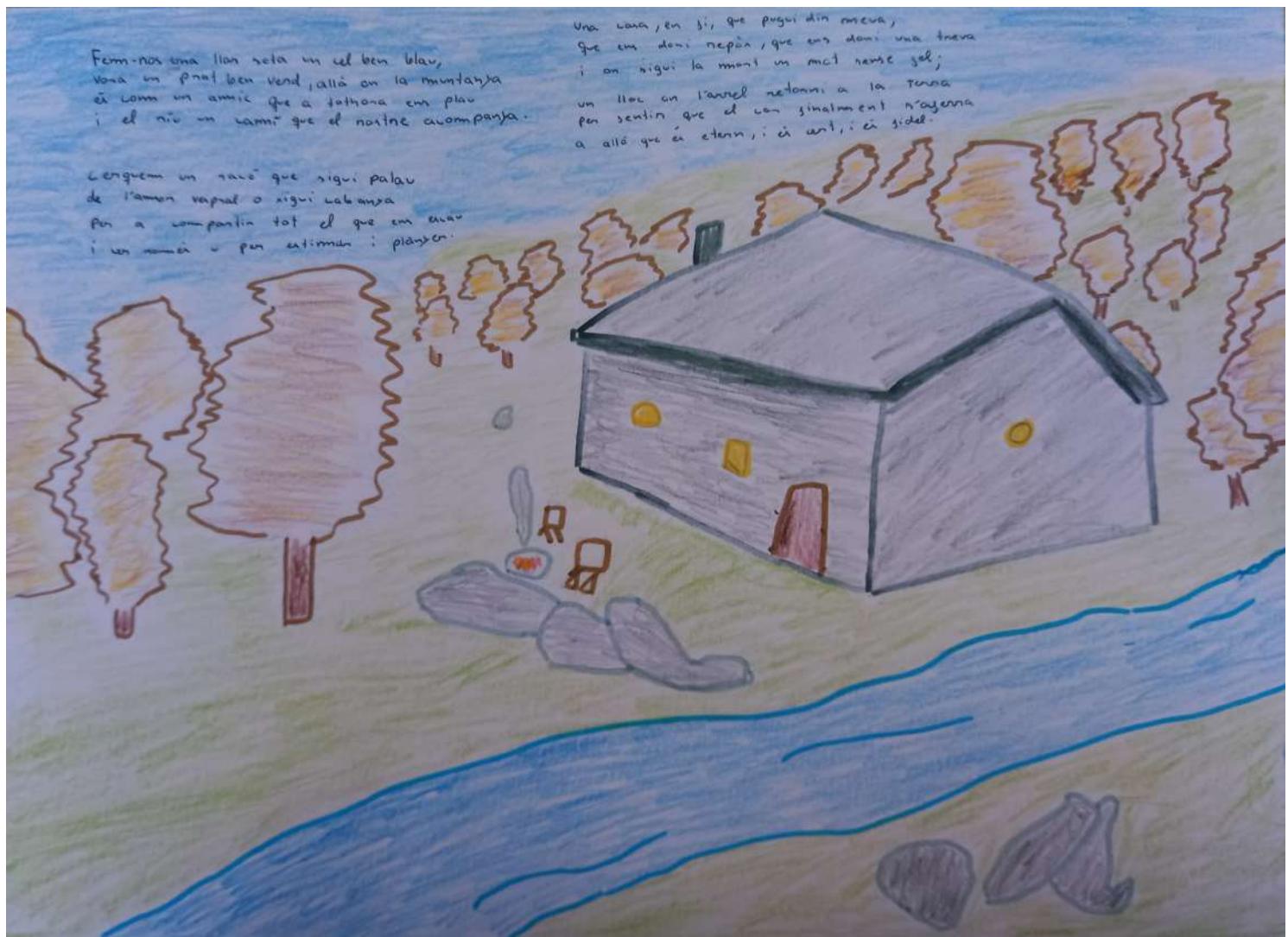

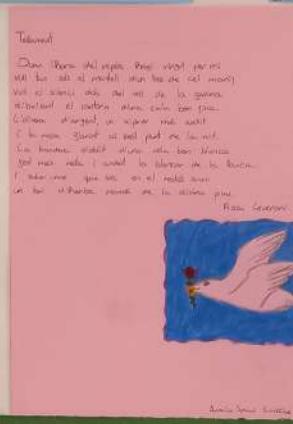
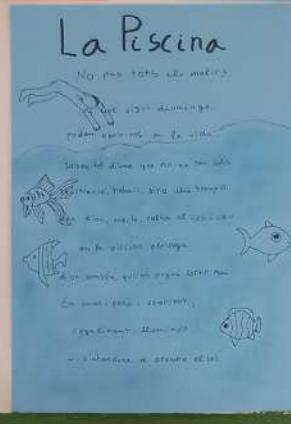
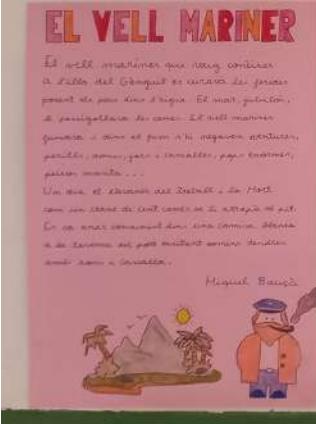
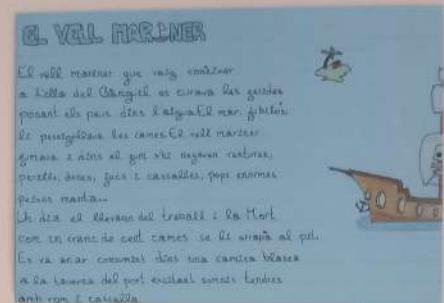
Fem-nos una llanreta un cel ben blau,
Vora un prat ben verd, allò on la muntanya
és com un amic que a l'altura ens plau
i el riu un camí que el nostre acompanya.

Lenguem un rato que rigui palau
de l'amor vagal o rigui labanya
Per a companyar tot el que ens canvi
i un moment a per estimar i plantar.

Una lluna, en fi, que pugui dir n'eva,
que ens doni neixà, que ens doni una neuva
i on rigui la muntanya un matx nascè gel;
un riu on l'avel retorneix a la Terra

per sentir que el van ginalment n'agenna
a allò que és etern, i és ant, i és fidel.

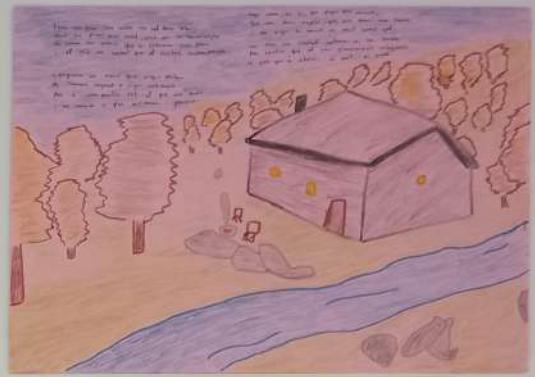

EL JOC DE L'oca

Enri es un número que m'adigo
A il·lustrar i dormir una oca.
Tornar a tirar
L'alou i l'oca en punt
19. Poyda. Paga les puntes i regala la jugada
Els dels conigüets han arribat quel que dia l'oca
Arriba segon al número 63.

Jean Brusso

L'HOME LLOP

Sóc l'home mort
Sóc l'home fort
Sóc l'home nou
Sóc l'home gros

Sóc una dona
Sóc una nena
Sóc un edell
Una cultura

Sóc l'home bo
Sóc l'home sol
Sóc l'home d'or
Sóc l'home sol

Sóc una pua
Sóc una rata
Sóc un ou dur
La palangana

Sóc l'home ja
Sóc l'home sini
Sóc l'home vell
Sóc l'home i pes

Sóc una tira
Sóc una tumba
Sóc un ferat
Pastura

Enric Casanoves

AVI LES FADES I LES BRUXES S'♥

- Avi, sabes? les fades i les bruxes s'extinen.
- Hem comiat entre elles escudelles i ventres.
- I amb aquell de nit i totot de postres ambonesa
l'olla, com les amores s'arriben.
-
- És que hem beugut de l'aprop de la Font
dels llibres; hem cantat amb la Taixa, ballat,
cavon d'ocells, ~~hem cantat amb la Taixa, ballat, cavon d'ocells~~, ~~hem cantat amb la Taixa, ballat, cavon d'ocells~~ per desiguar-nos el traç.
-
- Damallons - la pluja i el vent ens posen,
com la sorra i els arbres ens posen,
i ens posen uns colors que s'aprenen i pallen.
-
- Jo que aquato de ~~que~~ la roba justillona,
estabilitza malq que entra cap a mi i em
ordem paqués ni entri. Un pessat, etic hic quesi.

Roger

LES GAVINES

Vivim de costat durant
i de portes del pescador;
pescam per desplaçar i no creiem
que pescarem cosa nostra.

Així que enganyem per desplaçar
els pescadors dels nostres ports;
enganyem els pescadors
dels nostres ports.

Gaudim de costat durant,
pescam per desplaçar i
que pescarem cosa nostra
per desplaçar els nostres.

